

Ved specialundervisning forstås dels en kompenserende, dels en hensyntagende undervisning.

Den kompenserende specialundervisning tager direkte sigte på at kompensere for det pågældende handicap, f.eks. ordblindeundervisning for læse- eller staveretarderede eller blindskrift for blinde og svagtseende.

Den hensyntagende specialundervisning tilrettelægges under hensyntagen til deltagernes handicap inden for et hvilket som helst fag og emne, hvori handicappede ønsker undervisning, for så vidt handicappet er af en sådan grad, at det kræver en særlig tilrettelæggelse med hensyn til undervisningsmaterialer og metodik samt særlige lærer kvalifikationer. Som eksempel herpå kan nævnes prøveforberedende undervisning, f.eks. prøveforberedende engelsk for blinde.

Det forudsættes, at der kun oprettes specialundervisning, såfremt det ikke er muligt at placere eleverne i den almindelige fritidsundervisning, eventuelt således at der f.eks. med hensyn til lokaler og lysforhold i videst muligt omfang tages hensyn til den enkeltes handicap.

Endelig bemærkes, at specialundervisningen i Grønland må være af større omfang end i Danmark, idet undervisningen også skal tilbydes personer, der i Danmark ville modtage undervisning fra særfor sorgen og revalideringen.

Til § 29.

De foreslåede godkendelsesbetingelser følger de betingelser, der stilles i voksenundervisningen og i ungdomsskolen, jfr. bemærkningerne til §§ 12, 14, 16 og 25.

På et enkelt punkt — jfr. nr. 2 — betyder forslaget dog en fravigelse fra den danske lovs §§ 4, nr. 3, og 53, nr. 3.

Ad nr. 2. Under hensyn til de vanskeligheder, der vil være i Grønland med at skaffe tilstrækkeligt med lærere til specialundervisning, foreslår man, at der ikke ubetinget stilles krav om en særlig uddannelse. Det foreslås, at en lærer kan godkendes, såfremt han på anden måde har erhvervet de fornødne forudsætninger for at kunne påtage sig specialundervisning.

Til § 30.

Forslaget er i overensstemmelse med den danske lovs §§ 7, stk. 1, og 52, stk. 2, og med aften- og ungdomsskolebekendtgørelsens §§ 2, stk. 1, litra d, og 8, stk. 2.

Til § 31.

Bestemmelsen er ny og foreslås under hensyn til, at man må forestille sig, at flere handicappede med forskellige handicap bor spredt i Grønland.

Dette forhold sammenholdt med, at lærer- og lokalekapaciteten vil være begrænset, er baggrunden for at foreslå, at fritidskommissionen kan beslutte at samle eleverne til specialundervisningskurser et eller flere steder i Grønland.

Til stk. 2.

I det omfang fritidskommissionen har besluttet at tilbyde en elev undervisning uden for dennes hjemsted, foreslås det, at staten afholder samtlige rejse- og opholdsudgifter, der er forbundet med elevens ophold på kursusstedet.

Til § 32.

Bestemmelsen svarer til den danske lovs §§ 9 og 62, stk. 1-3, med visse modifikationer og — delvis — til aften- og ungdomsskolebekendtgørelsens § 16. Bestemmelsen er identisk med § 21.

Kapitel 5.

Til § 33.

Forslaget svarer delvis til den danske lovs §§ 27-29, nr. 1, nemlig for så vidt angår den foreslåede bestemmelse om oprettelse af interessegrupper for børn og unge. Bestemmelsen er derimod ny sammenholdt med aften- og ungdomsskolebekendtgørelsen. Det bemærkes dog, at der hvert år på finansloven — første gang i 1969-70 — er blevet optaget et beløb til gennemførelse af fritidsforanstaltninger for skolebørn. Beløbet er, som en forsøgsordning, blevet anvendt i overensstemmelse med den danske lovs bestemmelser om interessegrupper for børn og unge.

Medens den danske lov taler om interessegrupper for børn og unge, har lovforslaget valgt at benytte betegnelsen fritidsforanstaltninger for børn og unge. Dette hænger sammen med, at kapitlet, ud over de til de danske regler svarende bestemmelser, indeholder bestemmelser om fritidsforanstaltninger, der kan iværksættes, selv om betingelserne for at oprette en interessegruppe ikke er opfyldt.

Baggrunden for sidstnævnte forslag er, at der i Grønland skønnes at være et stort behov for at kunne beskæftige børnene uden for skoletiden, uden at der nødvendigvis er tale om en egentlig interessebetonet virksomhed.

Det understreges dog, at man i videst muligt omfang skal forsøge at oprette interessegrupper og kun bør undlade dette, hvor f.eks. manglen på en kvalificeret instruktør forhindrer oprettelsen.

Til § 34.

Forslaget svarer delvis til den danske lovs § 28, nr. 1-6, jfr. i øvrigt bemærkningerne til § 50.